

वृत्तपत्राचे नांव :- लोकसत्ता

वृत्तपत्र प्रकाशनाचे ठिकाण :- मुंबई

वृत्तपत्र पान क्र :- 10

दिनांक :-16/01/2011

घंटागाडीचा सफाई कामगार शिकवतो वेदमंत्र आणि रुद्र!

यवतमाळ, १५ जानेवारी / वार्ताहर
ग्रामपंचायतमध्ये साधा सफाई कामगार असलेला २३ वर्षांचा तरुण गावसफाई बरोबरच परिसरातील लोकांची 'मनसफाई' करून ५ ते १२ वर्षे वयोगटातील मुलांना दररोज 'वेद' आणि 'रुद्र' शिकवतो. हे दृश्य पाहिल्यावर समाजाच्या क्षुद्र स्वार्थी भांगेत सुविचारांची तुळस लावणारा कोणीतरी आहे, हे समाधान वाटल्याशिवाय रहत नाही.

उमरसरा ग्रामपंचायतीत तीन हजार रुपये मासिक 'मानघना'वर दररोज सकाळी घंटागाडी घेऊन गल्लेगल्लीतील कचरा गाडीत जमा करून ग्राम सफाई करणारा शंकर गजानन घोडे हा २३ वर्षांचा तरुण त्याची 'कचरा सफाई'ची ड्युटी इमानेइतबारे पूर्ण केल्यावर रोज सायंकाळी उमरसऱ्यातील 'श्री सत्यसाई कीर्तनम'च्या हॉलमध्ये परिसरातील ५ ते १२ वर्षे वयोगटातील मुलामुलींना जमवून त्यांना विनशुल्क 'वेद' आणि 'रुद्र' शिकवतो. विशेष म्हणजे, शंकर घोडे स्वतः फक्त दहावी पास आहे, पण त्याचे संस्कृतचे उच्चार स्पष्ट असून शब्दांचे अर्थही त्याला पाठ आहेत.

२३ वर्षांच्या जीवनानुभवातून तो खूप काही शिकला आहे. त्याची स्वतःची कथा सुद्धा हृदय हेलावणारी आहे. तो एक दीड महिन्याचा असतानाच त्याची आई त्याच्या वडिलांना सोडून गेली. तिने दुसरा घरठाव केला. पोरका झालेल्या शंकरला मात्र त्याचे मामा हरिभाऊ आणि मामी सुशीला माजोदकर यांनी पुत्रवत प्रेम देऊन वागवले. दहावीपर्यंत

शिकवले. अडचणीचा डोंगर समोर उभा असल्याने दहावीनंतर शिकण्याचा विचारही शंकर करू शकला नाही. त्याने वाटेल ते काम करण्याची तयारी ठेवली. कारण, तुम्ही कोणते काम करता हे महत्त्वाचे नाही. जे करता ते पूर्ण जीव ओतून करा. जीवन हा एक रंगमंच आहे. त्यावर आपल्या वाट्याला आलेल्या भूमिकेला पूर्ण न्याय द्यावा, एवढेच आपल्या हाती असते, असे शंकरचे साधे सरळ जीवनविषयक तत्त्वज्ञान आहे. त्यामुळे घंटागाडी घेऊन कचरा आहे का कचरा, असे मोठ्याने ओरडत आणि घंटागाडीची घंटी वाजवत तो अत्यंत प्रेमाने सर्व घरातील कचरा गोळा करतो. त्याच्या प्रेमळ स्वभावामुळे गल्लीबोळीतील गृहिणीही त्याच्या कचरा घंटागाडीच्या नुसत्या आवाजाने त्याचे 'स्वागत' करावया तयार असतात.

शंकरच्या मनात शिक्षक होण्याची इच्छा होती, पण स्वतः डी.एड., बी.एड. नसल्याने शिक्षकाची नोकरी मिळणे केवळ अशक्य आहे, हे त्याला माहिती आहे, म्हणून त्याने बिनपगारी शिक्षक व्हायचे ठरवले. त्यासाठी श्रीसत्यसाई सेवा समितीत सेवा कार्य देणे सुरू केले आणि या समितीतच वेदतज्ञ मुंबईचे मोनिषभाई यांची आणि शंकरची गाठ पडली. मोनिषभाईंनी यवतमाळत शेकडो लोकांना वेदमंत्र व रुद्र शिकवले. शंकरलाही गोडी लागली. त्याने सचिन रामकृष्ण राऊत, छकुली आणि राणी सुभेदार यांच्या मदतीने वेदमंत्र पाठ केले. 'जे जे आपणासी ठावे ते ते दुसऱ्यांशी

शिकवावे, राहाणे करूनी सोडावे सकल जन' या म्हणीप्रमाणे मग शंकरने सत्यसाई बालविकास समितीच्या ५ ते १२ वर्षे वयोगटातील मुला-मुलींना वेद शिकवण्याचे ठरवले. बालविकासच्या चंदन जोशी यांच्याबरोबर शंकर नियमितपणे मुलांना शिकवू लागला. आज अनेक मुलांच्या तोंडी मैधा सुकत, श्रद्धा सुकत, दुर्गा सुकत, नारायण सुक, गणेश प्रार्थना पाठ आहेत. अर्थवशीर्षसुद्धा मुले पाठ म्हणतात.

श्री सत्यसाई बुक्स ॲन्ड पब्लिकेशन ट्रस्टने सरल वाचनार्थ वेदमंत्र भाग-१ आणि भाग-२ अशा दोन पुस्तिका प्रसिद्ध केल्या आहेत. सीडी सुद्धा काढल्या आहेत.

वेद विद्यार्थ्यांचा महाराष्ट्रात एक गट या क्षेत्रात फार चांगले काम करीत आहेत. त्या गटात यवतमाळीतील ग्रामीण भागातील विद्यार्थ्यांचाही समावेश व्हावा, ही शंकर घोडेची इच्छा आहे. त्यासाठी तो वेळ देत आहे आणि मुलामुलींकडून वेदमंत्रांचे, रुद्राचे सरल पाठंतर करून घेत आहे. वेद शिकताना व शिकवताना जो आनंद येतो तो सेवाकार्याचा आनंद असतो, अशी त्याची प्रतिक्रिया आहे.

'माझ्याकडे ग्राम सफाईचे काम असल्याने समाजातील कलुषित मने आणि विचारांची सफाई करण्याचे वेदमंत्र हे साधन आहे, असे मी मानतो. लहानपणीच मुलांवर चांगले संस्कार झाले तर मोठेपणी त्यांचे मन विशुद्ध होईल आणि विचार सद्वर्तनाकडे वळतील, असे शंकर घोडे याने 'लोकसत्ता'ला सांगितले. ■